

DEBATT

■ ■ Når klubben som søker nytt husrom i Gullegget selv mangler økonomisk bærekraft, kan dette lett forplante seg til arenaen også. Stabæk og Telenor Arena er et ferskt eksempel på dette.

Storstue uten økonomisk bærekraft

Av Bernt Arne Bertheussen (bildet), førstelektor Handelshøgskolen ved UIT

Som regel er økonomien til et fotballstadion nært knyttet til klubbens økonomi. Dette gjelder selv om det ikke er noen eiermessige bånd mellom klubb og stadion. Lokalavisa i Bærum, Budstikka, har informert om skandalen rundt Telenor Arena i full bredde den siste uka. Til sammen har klubb og arena tapt nesten 100 millioner det siste året, 70 millioner på arenaen og resten på klubben. En innendørs fotballhall ga ikke Stabæk det økonomiske fundamentet klubben håpet på til tross for en pen vekst i tilskuertallene. Kan det samme skje i Tromsø?

I utgangspunktet skulle vi forvente at Stabæk, midt i Norges største konsentrasjon av mennesker, bedrifter og rikinger skulle ha mye bedre odds enn Tromsø til å få økonomi ut av en innendørs fotballhall. Likevel har det ikke gått slik, og det til tross for at investeringen i Telenor Arena bare er halvparten av beløpet som er tenkt plantet i Gullegget.

Bronsemedaljens økonomiske bakside. Det vil være svært vanskelig å skape lønnsomhet rundt Gullegget så lenge den største leietakeren, TIL, vakler på sine økonomiske leirfotter. Storstua er aller mest en innendørs fotballhall. Dette betyr at det er TIL sitt behov for større inntekter og bedre fasiliteter som først og fremst blir dekket av milliardinvesteringa. Men da skal vi være oppmerksom på at TIL opererer i en bransje med en indre dyna-

mikk som gjør at nesten ingen klubber klarer å tjene penger over tid. Dette har vi 20 års historikk på i norsk fotball. Selv med ti millioner i kjærkomne inntektskroner etter tidenes medieavtale i norsk fotball, begår altså TIL det kunststykket å tape 20 millioner tredje året på rad. Dette er bronsemedaljenes økonomiske bakside. De kan være så flinke sportslig som de bare vil på Alheim, men pengeboka til klubben har de ikke kontroll på, og det til tross for at noen av de antatt dyktigste næringslivsfolkene i landsdelen er engasjert i styre og stell.

Rødt økonomisk kort til TIL. TIL sin økonomi fikk da også rødt kort av Norges Fotballforbund (NFF) da de offentliggjorde sin vurdering av den finansielle stillingen til toppfotballklubbene 8. november i år. Fotballpresident Yngve Hallén kaller TIL sin emisjon i fjor «som å pisse i bukse» ifølge nettstedet NA24. På samme sted sier klubblisensan-

svarlig i NFF, Rune Nordhaug, at forbundet er bekymret for lag som driver med økonomisk doping – det vil si lag som selger anleggsmidler og gjennomfører emisjoner for å finansiere den daglige driften.

TIL skal kunne flytte inn i Storstua uten å få økt husleie, men bare større inntekter. Når TILs husleieandel blir liten, betyr det at noen andre må betale mye. Hvem skal så dette være? De andre leietakerne som badelandet eller kurs/konferanse/messedelen? Eller er det utleier som skal dekke kostnadene knyttet til subsidieringen av klubbens husleie slik tilfellet er med Telenor Arena og Stabæk? Hvis ingen av disse andre har økonomi til å betale for fotballklubben, vil det økonomiske korthuset raskt kollapse slik det har gjort på Fornebu?

Økonomi avgjør tabellplasseringa. TIL kom bare på tolvte plass når det gjelder tilskuere i årets Tippeliga. Dette gjenspeiler

det økonomiske, og dermed også det langsiktige sportslige potensialet til klubben. De store underskuddene har skapt en positiv sportslig unntakstilstand på Alheim de siste årene, men dette kan ikke fortsette. Hvis Tippeligaen i fremtiden først blir begrenset til fjorten lag, og deretter skalert ned til tolv for å skape større spenning rundt kampene og bedre økonomi for klubbene, er det ikke utenkelig at TIL år om annet vil ligge i bunnstriden på grunn av det begrensede økonomiske potensialet i byen.

Vi har en liten befolkning i Tromsø og omegn sammenlignet med de fleste andre Tippeliga-klubbene, her fins få store sponsorer siden det ikke er mange selskaper med hovedkontor i byen, og tilgangen på rike fotballinteresserte onkler er mager. Det er slett ikke utenkelig med visitter ned i Adecoligaen, også for TIL, i en ikke alt for fjern fremtid, en vanskelig jobb som til fulle har rammet naboen vår, Bodø Glimt. Da vil inntjeninga stupe. Vil

klubben med et slikt scenario, evne å betale selv den beskjedne husleia på ca. 12 mill, som det er lagt opp til i Storstua?

Du og jeg må trå til. Flere andre klubber som har fått nytt stadion de siste åra, har slitt med store underskudd. Det gjelder for eksempel Fredrikstad, Odd og Start. Et bedre stadion med noen flere tilskuere har ikke vært noen trylleformel for å få til en bærekraftig økonomi i norske fotballklubber. Motkrefte har vært enda sterkere.

Badeland over hele Skandinavia sliter økonomisk, og det er lite drahjelp å hente fra et slikt. I Alta slås de nå med kostnadsoverskridelser og forsinkelser. Kan i så fall virkelig kongresser, konferanser og messer drifte et Gullegget nærmest på egen hånd? Eller er det Tromsø kommune, og dermed den vanlige byborger, som til syvende og sist må trå til?

iTromsø omtalte bussproblemene for tromsvikbarna 28. oktober i år.

Politiske vedtak og små barn

Av Jan Solheim (bildet), KrF Nordnytt, mandag 15. november hadde en gripende reportasje om hvordan politiske vedtak rammer små barn. Lille Josefine på 6 år fra Tromsvik i Tromsø kommune er påført tre timers daglig buss-transport til skolen, da vedtak om å stenge Tromsvik skole var gjort. Lille Josefine fra Tromsvik må stå opp klokka 06.00 for å starte forberedelsene for å komme seg på skolen. Tida i sko-

lebusen er omtrent like lang som i skolestua.

Hvem av Tromsøs politikere ville hatt like lang arbeidsvei som arbeidsdag? Ingen voksne ville ha påført seg en slik situasjon. Det er derfor berettiget å stille følgende spørsmål: Forsto Tromsøpolitikerne hva de gjorde, da de la ned Tromsvik skole?

Å bringe små barn i en slik situasjon som denne reportasjen viser, er uverdigg i det norske sam-

funnet. Foreldrene i Tromsvik står etter hvert i en situasjon der de er tvunget til å flytte for å kunne ta vare på sine barn. Er avfolkning av Tromsvik samfunnet et mål for politikerne? Jeg trur at ei slik livskraftig bygd som Tromsvik, har livets rett og følgelig krav på skole. Det er derfor grunnlag for å vurdere stenginga av Tromsvikskolen på nytt og det kan bli jobben til det nye kommunestyret.